

XIV. In extremis probationibus pro purificatione amoris sit quædam separatio partis superioris animæ ab inferiori. In ista separatio ne actus partis inferioris manant ex omnino exca, & involuntaria perturbatione; nam totum quod est voluntarium, & intellectuale, est partis superioris.

XV. Meditatio constat discursivis actibus, qui à se invicem facile distinguuntur. Ista compositio actuum discursivorum, & reflexorum, est propria exercitatio amoris interessati.

XVI. Datur status contemplationis adeò sublimis, adeòque perfectæ, ut fiat habitualis, ita ut quoties anima actu orat, sua oratio sit contemplativa, non discursiva. Tunc non amplius indiget redire ad meditationem, ejusque actus methodicos.

XVII. Animæ contemplativæ privantur intuitu distincto, sensibili, & reflexo JESU CHRISTI duobus temporibus diversis. Primo, in fervore nascente earum contemplationis. Secundo, Anima amittit intitulum JESU CHRISTI in extremis probationibus.

XVIII. In statu passivo. Excentur omnes virtutes distinctæ, non cogitando quid snt virtutes. In quolibet momento aliud non cogitatur, quam facere id, quod Deus vult, & amor zelotypus simul efficit, ne quis amplius sibi virtutem velit, nec unquam sit adeò virtute præditus, quam cum virtuti amplius affixus non est.

XIX. Potest dici in hoc sensu, quod anima passiva, & disinterestedata, nec ipsum amorem vult amplius, quatenus est sua perfectio, & sua felicitas, sed solum quatenus est id, quod Deus a nobis vult.

XX. In confitendo debent animæ transformatæ sua peccata detestare, & condemnare se, & desiderare remissionem suorum peccatorum, non ut propriam purificationem, & liberationem, sed ut rem, quam Deus vult, &

vult nos velle propter suam gloriam. XXI. Sancti Mystici excluserunt à statu animalium transformatarum exercitationes virtutum.

XXII. Quamvis hæc doctrina (de puro amore) esset pura, & simplex perfectio Evangelica in universa traditione designata, antiqui Patores non proponébant passim multitudini iustorum, nisi exercitia amoris interessati eorum gratiæ proportionata.

XXIII. Purus amor ipse solus constituit totam vitam interiorem, & tunc evadit unicum principium, & unicum motivum omnium actuum, qui deliberati, & meritorii sunt.

Non intendimus tamen per expressam propositionum hujusmodi reprobationem alia in eodem libro contenta ullatenus approbare. Ut autem exdem præsentes literæ omnibus facilis innoteſcant, nec quisquam illarum ignorantiam valeat allegare, volumus pariter, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basiliæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curia generalis in Monte Citorio, & in Acie Campi Flora de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquuntur; ita ut sic publicatae omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant ac si unicuique illorum personaliter notificatae, & intimatae fuissent; utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Not. publici subscriptis, & sigillo personæ in Eccl. Dignitate constituta munitis, eadem profus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habetur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostensa. Dat. Romæ apud S. M. Majorem sub annulo Piscatoris die xii. Martii MDCXCIX. Pontificatus Nostri anno octavo.

J. F. Card. Albanus.

F I N I S.

INDEX RERUM, ET VERBORUM NOTABILIUM,

Quæ in primo Tomo de Examine Confessariorum continentur.

Litt. P, paginam; N, numerum marginalem designat.

A

Abatisa potest imponere præcepta temporalia obligantia ad mortale, si materia sit gravis, suis monialibus: aut ad veniale, si materia sit levis. p. 29. n. 201. & 202. Potest etiam imponere præcepta formalia, ac spiritualia, quæ in conscientia graviter, aut letenter obligent. ib. n. 207. ad 212.

Abortus non licet procurari etiam ante animationem foetus ad vitandam infamiam, aut occisionem. p. 222. n. 2120. Neque ad vitandam mortem ex puerperio. ib.

Prægnanti infirmæ an liceat pro tuenda vita sua procurare abortum. ib. n. 2121. ad 2123. Procurantes abortum foetus animati effectu secuto, quænam poenias incurant, in n. 2125. ad 2129.

Absolutio, v. Forma Sacramenti Pœnitentia, Absolutio à reservatis: v. Casus reservati, Episcopus, Inquisitores. Absolutio à censuris: v. Censura. Absolutio sub conditione de futuro non est valida, p. 324. n. 3055. Non potest dari ad reincidentiam. ib. A censuris verò potest. ib. n. 3056. Moribundi. p. 331. n. 3107. A venialibus. p. 344. n. 3240. In casu restitutio nis. pag. 290. n. 2732.

Abstinentia à fervilibus. pag. 213. n. 2019. A carnis. p. 303. n. 2848.

Accédia quid sit. p. 411. n. 3783. Quando venialis. ib.

Actus interni quando subdantur legi: v. Lex.

Actus Religionis quinam sint: v. Religio. Tenemur frequenter elicere actus virtutum theologicarum, & maximè quando. p. 39. num. 287. Actus ordinati quando habeantur. p. 409. n. 3758. Disparati. p. 410. n. 3761. Actus conjugalis impeditur ex voto, & quando. p. 466. n. 4264. ad 4272. Ab intrinseco mali. p. 22. n. 143. Interni, & externi. p. 27. n. 184. Humanus. p. 406. n. 3726. Voluntarius. ib.

Adjunctio quid sit. p. 244. n. 2348. Adjuratio quid, & quotmodis potest fieri. p. 187. numer. 1765. & 1766. Ut sit licita, quænam conditions requirantur, & in quo-

nam consistant. pagin. 188. numer. 1767. Admiratio distinguitur à scandalo, p. 44. n. 344. Admixtio quid sit, & quando dividenda protata. p. 245. n. 2350.

Adoptio quid sit. p. 443. n. 4030.

Adoratio quid sit, & quotuplex. p. 37. n. 269.

& 270. Licitum est votis, & alio cultu privato, non tamen publico, & ut privatam personam venerari sepultra servorum Dei existiæ sanctitatis. ib. 271. & 272.

Advenæ si non venerint animo habitandi majori parte anni, non obligantur legibus & consuetudinibus specialibus loci, nisi adsit scandalum. p. 24. n. 163. Nec tenentur ad leges locales sui domicilii, dum transeunt per loca, ubi illæ non observantur. ib. Loquendo autem de legibus & præceptis communibus, alio modo est discurrendum. ib. n. 164. Advenæ possunt, sed non tenentur se conformare Officio loci. p. 53. n. 447. An teneantur ad jejunia locorum. p. 309. n. 2903. Quantum ad præceptum communionis: v. Communio.

Advertentia defectus ipsis in peccato. p. 403. num. 3704. Adulterium quid sit, & quomodo in confessione aperiendum. p. 224. n. 2146. Malitia adulterii quando contrahatur. ib. n. 2147. & 2148. Pœna adulterii ex jure canonico quænam sint. p. 225. n. 2150. Quando adultera non amittat domet. ib. num. 2151.

Advocatus mortaliter peccat, & ad damna utriusque partis tenetur, si defendat causam manifestè injustam. p. 20. n. 122. Non sic autem, si tueatur causam minus, sed verè probabilem. ib. Peccat mortaliter, & ad restitutione tenetur, si defendat articulum justum causæ injustæ. ib. num. 124. In aliis verò casibus quando mortaliter peccet. ib. num. 125.

Affinitas orta ex copula licita se extendit usque ad quartum gradum, ex illicita usque ad secundum. p. 225. n. 2152. Gradus affinitatis probabilis est specie diffire a gradibus consanguinitatis. ib. num. 2154. Non oritur ex copula sodomitica. p. 227 n. 2180.

Altare privilegiatum quid sit. pag. 417. n. 3814.
De clausula, quæ solet apponi in concessione ipsius. pag. 418. n. 3819. ad 3823.
Alienatio rerum, & bonorum Ecclesiasticorum in quoniam sensu accipiatur, ut prohibita. p. 89. n. 846. ad 849. Res, quæ alienari prohibentur, quænam sint. p. 90. n. 850. ad 853. Est prohibita jure canonico. ib. n. 954. Casus, in quibus alienatio permittitur, quinam sint. ib. n. 855. Poena contra alienantes extra casus prædictos, & à quibus incurvantur. ib. n. 858. ad 865. Casus in quibus alienatio potest fieri absque consensu Apostolico. p. 91. n. 867. ad 870. Resolvuntur plura de alienatione. p. 92. n. 883. ad 905. Pecunia non est prohibita alienari. p. 94. n. 906. ad 910. Plura expenduntur quæsita, in quibus appetet, posse pecunias, & alia bona pretiosa alienari, vel non sine assensu Apostolico. p. 95. n. 911. ad 915. Bulla in alienatione non disponit de nondum acquisitis. p. 107. n. 1027.
Alluvio quotuplex sit. p. 244. n. 2347.
Ambitus quid sit. p. 411. num. 3774. Moderatè appetere non est actus superbie, aut ambitionis, ibid.
Amphibologia quid sit. p. 183. n. 1729.
Annus sanctus suspendit Indulgencias, & quas, p. 420. n. 3835.
Antephatum quid sit. pag. 471. num. 4321.
An ipsum ducretur puella prius ab alio corrupta, quæ communiter putabatur Virgo. p. 472. n. 4323.
Apofatia, sive publica, sive privata sit, est una ex irregularitatibus ex delicto, p. 393. num. 4420. 6.
Aspectus impudici à peccato excusantur, & quando. pag. 228. n. 2189. ad 2193.
Asseturatio quid sit. p. 253. n. 2420. & p. 250. n. 2397.
Attirito quid sit. p. 324. n. 3058. A contritione differt. ib. n. 3059. Quænam sufficiat ad Sacramentum Pœnitentiae. p. 325. n. 3061.
Avaritia quid sit. p. 411. n. 3774.
Augmentum frumenti, quod fieri solet in horre, cuius sit. p. 261. n. 1486.
Baptismus quid sit, & quomodo necessarius. p. 317. n. 2669. Materia, & forma. ib. n. 2972. ad 2981. Hæretici, qui convertuntur ad fidem, quando sint rebaptizandi. p. 318. n. 2982. Minister quinam debeat esse ad validitatem ipsius. ib. n. 2983. ad 2990. Subjectum. p. 319. n. 2991. Dispositio ipsius. p. 320. n. 2996. Ficti recipiens. ib. num. 2998. Effectus. ib. n. 3002. Patrini. ib. num. 3003. Dubium in baptismo. p. 11. n. 38. Iterans p. 482. n. 4420. Bellum justum quando sit. p. 18. n. 106. Bona capratam in justo, quænam in justo bello, cujus sint. p. 241. num. 2308. ad 2334. Non potest indici alteri ad invadendum regnum ob ius tantum probabile, pag. 18. n. 103.
Beneficiati tenentur sub mortali ad horas canonicas. p. 57. n. 490. Quando non teneantur & à peccato mortali excusentur. ib. n. 490. & 491. Tenentur ad restitutionem ipsas omitendo, & quando. ibid. n. 492. & 494. Restitutio cui facienda sit. ibid. n. 496. & 497. Quinam beneficiati teneantur sub mortali ad horas canonicas. p. 58. n. 503. ad 407.
Beneficium quid sit. pag. 57. num. 502. Differt à patrimonio. ibid. Beneficia Ecclesiastica dividuntur. pag. 138. num. 1265. ad 1269.
Beneficium Ecclesiasticum quoniam propriè dicitur, & plura de ejus collatione, & electione. pag. 130. num. 1251. ad 1284. Pluralitas beneficiorum. pag. 140. n. 1285. Plura quæsita resolvuntur circa redditus Ecclesiæ. pag. 141. num. 1290. ad 1334. Renunciatio beneficii quid sit, & quotuplex. pag. 146. n. 1337. Conditionalis non potest fieri, nisi in manibus Papæ. ib. n. 1338. Renunciatio pura potest ab Episcopo admitti & sub quibus causis. pag. 147. num. 1341. Permutatio quando sit, & quæ conditions requiruntur. pag. 148. n. 1347. Pensiones super beneficiis: v. Pensio. Manuale. pag. 58. n. 504. Simplex. ibid. num. 501.
Bestialitas quid sit, & quomodo in confessione explicanda. pag. 227. n. 2182. Habet malitiam specie distinctam à mollitie, & sodomitiam. ib. num. 2186.
Bigamia quid sit. p. 485. n. 4431. Quotuplex. ib. Quis dispensare potest in ipsa: v. Commissarius Bullæ.
Blasphemia, Convitum in Deum, & Sanctos semper est blasphemia, & in creaturas quando. p. 167. n. 1440. & 1541.
Bona necessaria, superflua, quænam sint. p. 49. n. 409.
Bonitas moralis quid sit. p. 9. n. 7.
Bulla Cruciatæ quid sit. p. 428. n. 3836. Taxa ipsius. ib. Extraneus accedens ad locum Bullæ. ib. n. 3841. Absolutio à reservatis. ib. n. 3842. ad 3846. Approbatio Confessarii. pag. 422. n. 3849. ad 3858. Regulares, & Moniales quantum ad privilegia ipsius. p. 424. num. 3859. Commutatio votorum. ib. num. 3860. Usus Oratoriorum. p. 425. n. 3664. Usus leticiorum. p. 426. n. 3871. Privilegium descendendi carnibus. ib. num. 3876. Privilegium circa tempus interdicti. ib. num. 3877. Usus Indulgentiarum. p. 427. n. 3883. Bulla Defunctorum. ib. num. 3885. Compositionis. p. 428. n. 3892.

Cambium, quid, & quotuplex sit. p. 256. n. 2446. ad 2452. Cum recambio. p. 257. n. 2452.
Capellania collativa. p. 58. n. 504.
Canonici quando distributiones licentur, v. Distributiones.
Cardinalis tenetur ad horas statim, ac scit se esse nominatum à Papa. p. 58. n. 510.
Cætitas quid sit, de ejus voto. pag. 196. n. 1855.
Casus fortuitus quid sit. pag. 283. n. 2672. Nullus regulariter tenetur ad damnum, quod per ipsum intervenit, & in quibus casibus. ibid. num. 2673.
Casus, in quibus reservatio facienda est. pag. 352. n. 3300. Prudentia. pag. 353. n. 3303. Ignorantia an excusat. pag. 352. n. 3299. Decretum Clem. VIII. pro Regularibus. pag. 353. n. 3301. Quinam casus ab ipsis reservari possunt. ib. Pueri ante annum 14. pubertatis non eximuntur à reservatione. ib. n. 3306. Vagi accedentes ad locum, ubi peccatum est reservatum, non possunt ab eo absolviri. ib. num. 3307. Absolutio. ib. n. 3308. In casibus soli Pontifici reservatis impeditus personaliter adire Pontificem pro absolutione, quid agere debeat. pag. 357. n. 3344. In articulo mortis, seu in periculo probabili, potest quilibet Sacerdos ab omnibus casibus reservatis, etiam ob hæresim, direcè absolvire. p. 359. n. 3354. Si sit annexa censura, ad quid teneatur pœnitens. ib. n. 3355. In urgenti necessitate Confessarius inferior potest ab omnibus casibus reservatis, etiam hæresi, indirecè absolvire. ib. n. 3358. Conditiones adducuntur, ut quis absolvatur, pro censuris reservatis in casu impedimenti legitimi. pag. 260. n. 3362. Quantum ad potestatem Regularium in reservata, v. Regulares. Casus septem reservati pro quibus iuspenso incurruntur. p. 382. num. 3548. Sexdecim reservati Papæ extra Bullam Cœnæ. ib. num. 3549. Viginti reservati in Bulla Cœnæ Domini. pag. 383. num. 3550. Sex extra Urbem & intra Italiam, Summo Pontifici reservati, ib. num. 3551. Quinam ipsis comprehendantur. pag. 384. n. 3554. Casus octo reservati Archiepiscopo Panormitano. pag. 389. n. 3593. In ordine Fratrum Minor. Regul. Obser. 19. pag. 390. n. 3661. Pro Reformatione. 13. ibidem n. 3602.
Catalogus censurarum, & casuum reservatorum. p. 382. n. 3548.
Censura quid sit, & quotuplex. p. 472. n. 4324. Ad validitatem ipsius quid requiratur. ib. n. 4326. Subjectum. ib. n. 4237. Potestatem ferendi quinam habeant. ib. n. 4329. Cæse exculantes ab incursu. ib. p. 473. num. 4332. Violans. ib. p. 483. n. 4420. Pueri ante annum 14. pubertaris, an ligentur censuris. pag. 479. n. 4391. Absolvere à censuris quinam possint. pag. 483. n. 4333. ad 4337. Laicus non tonsuratus non potest in articulo mortis à censuris absolvere. pag. 479. n. 4386. Nec Clericus prima tonsura initiatus. ibid. num. 4388.
Census quid sit, & quotuplex. pag. 254. num. 2425. ad 2429. Jure naturæ quid requiratur ad ipsum, & quid jure Canonico. ib. num. 2430. ad 2439. Ut census personalis, præciso jure Pontificio, sic jure naturæ justus, quid attendi debet. p. 255. n. 2442. Quantitas pensionis in censu. pag. 256. n. 2443. ad 2445.
Cessatio à divinis quid sit. p. 482. n. 4416. Violans, peccat mortaliter. ib.
Character quid sit. p. 316. n. 2966.
Charitas quid sit. p. 39. n. 286.
Charitas erga inimicum ex præcepto obligat, ut quilibet homo privatus communia charitatis signa, & beneficia exhibeat: specialia verò solùm ex consilio, nisi adsit scandalum. p. 40. n. 302. Quænam sint ista signa, & quando teneatur ea sub mortali præstare. ib. n. 303. ad 314.
Charitas erga proximum non sufficenter expletur, si abstineamus ab actu odii, & erga eundem exequamur facto opera externa benevolentia. pag. 39. num. 289. A signatur ordo in dilectione proximi. ibidem num. 291. & 292. Tenetur quis succurrere proximo in extrema necessitate spirituali constituto, etiam cum periculo propriæ vita, si sit certa spes illum juvandi, & non sit periculum damni proprii spiritualis. ib. num. 293.
Choreæ quot generis sint, & quæ licet. p. 48. n. 390. 393.
Circumcisio differebat à Sacramentis novæ legis, p. 314. n. 2492. Non causabat gratiam ex vi, & efficacia sua. ib.
Circumstantia in confessione aperienda. p. 61. 64. n. 662. 196. n. 1855. & p. 333. n. 3127. ad 3137. Notabiliter aggravantes. p. 335. n. 3141. In infinitum. ib. num. 3139.
Clerici tenentur servare leges civiles, quæ non sunt contraria juri Canonico. pag. 24. n. 165. Quantum ad eorum immunitatem, v. Immunitas realis, & personalis. An Laicus factus Clericus judicari, & puniri possit pro obligationibus contractis, aut delictis commissis ante Clericatum. p. 79. n. 754. & 755. Alii duo casus resolvuntur circa immu-

nitatem personalem Clerici. pag. 80. n. 756. ad 763. Quid agendum in dubio, an gaudere debeat. pag. 81. n. 762. ad 780. Quando & quomodo Clericus tradi potest puniendus curia sæculari. p. 83. n. 781. ad 799. Quantum ad eorum pensionem, v. Pensio, Percussio Clerici, v. Excommunicatio. Clericus non potest esse accusator in causa sanguinis, nec testis, & quando. pag. 487. n. 4448. Coadjutor cum futura successione, etiam si gaudet stipendio sui laboris, non tenetur ad horas. p. 58. n. 503. Codicillus quid sit. p. 274. n. 2599. Coemeterium si violetur, non violatur Ecclesia: p. 62. n. 555. Columbaria est licita. p. 240. n. 2301. Commendarius tenetur ad horas. pag. 58. n. 504. Commodatum quid sit, & quando ab eo potest lucrum quis accipere. p. 247. n. 2376. Compensatio est licita, si tres interveniant conditiones. p. 276. n. 2641. Quando famulus compensare potest. ib. num. 2643. ad 2648. Expenduntur plura qualita. p. 280. n. 2650. ad 2668. Comedere ob solam voluptatem est peccatum. p. 295. n. 2778. Immoderata etiam est peccatum. ib. n. 2780. Commissarius Bullæ ex facultate à Summo Pontifice ipsi concessa potest in foro conscientiae dumtaxat dispensare in impedimento affinitatis, & quando. pag. 463. n. 4242. Quantum ad irregularitatem potest dispensare cum illegitimo habito ex matrimonio invalido ob impedimentum affinitatis ex copula illicita in primo & secundo gradu. pag. 492. num. 4493. Item in bigamia similitudinaria, & in aliis, & quæ excipiuntur. ibid.

Communio quotuplex. pag. 310. n. 2914. In Paschate. pag. 27. num. 187. & pag. 310. n. 2917. Vagi, Peregrini, & Advenæ possunt ubilibet intra præscriptum tempus præcepto communionis satisfacere. ibid. num. 2919. Communio quotidiana. pag. 312. n. 2931. Non est de jure divino. pag. 313. n. 2932. In Parafceve. ibid. n. 2933. Non tradantur plures particulae. ib. num. 2934. Viaticum. pag. 311. n. 2921. Complacentia de actu malo est peccatum. p. 239. n. 2286. De malo alterius; probabile est, non debere explicari in confessione species mali. p. 40. n. 296. Concubinarius in occasione proxima, p. 394. n. 3639. Concupiscens mulierem, statum ignorans, p. 405. n. 3719.

Conductor quinam dicatur. p. 247. n. 23783. Confessio quid sit. p. 329. n. 3094. Qualitates, ibid. 3095. Examen. pag. 330. n. 3097. Integritas. pag. 31. n. 222. & p. 331. num. 3105. Dimidiatio. p. 332. n. 3113. ad 3126. Si occurrat manifestatio complicis. ibid. n. 3110. Absentis. p. 336. n. 3146. In scriptis. ib. num. 3153. Annua. ib. pag. 27. n. 187. & pag. 310. num. 2911. Venialium. p. 313. num. 2935. De foliis confessis. pag. 337. n. 3160. Reiteranda tam ex parte poenitentis, quam Confessarii. ibid. n. 3161. ad 3177. Mendacium in confessione. pag. 323. num. 3030.

Confessarius tenetur absolvire poenitentem alias dispositum juxta sententiam ipsius poenitentis, dummodo sit verè probabilis. p. 16. n. 73.

Confessarii in primis confessionibus debent pueros, super quæ credere debent, examinare, & erudire. p. 38. n. 278.

Confessarii Monialium quantum ad eorum approbationem. pag. 155. n. 1421. Moniales, unius Monasterii non possunt virtute Jubilæi, aut Bullæ Cruciatæ, eligere Confessarium non approbatum pro illis, sed pro sæcularibus, aut pro Monialibus alterius Monasterii. pag. 156. num. 1443. ad 1448. Quænam actas requiratur pro Confessarii Monialium tam ordinariis, quam extraordianariis, & pro quanto tempore possit Confessarius ordinarius destinari. pag. 157. num. 1451. & 1452. Ingressus Confessarii ordinarii intra Monasterium, in quibus casibus. ib. num. 1453. & 1454. Confessarius extraordianarius quomodo se gerere debeat, & de ejus ingressu. ibid. n. 1455. ad 1462. Confessarii regulares habent potestatem comunitandi, & dispensandi juramenta, & vota sæcularium exterorum, exceptis quinque reservatis. pag. 183. n. 1723. ad 1725. Potestas ipsorum quoad sæculares, & exteriores in reservatis. pag. 370. num. 3457. Non possunt dispensare in juramentis, quæ adjacent actibus ex se perpetuis. pag. 183. num. 1726. Ultra onus restitutionis quid injungere debeant occisori. pag. 221. num. 2113. Quantum ad approbationem, tam regularium, quam non regularium. pag. 349. num. 3285. Quantum ad jurisdictionem ipsius: v. Juridictio. Confessarii Principum. pag. 392. n. 3620. Scientia. pag. 391. num. 3603. Prudentia. ibid. n. 3610. ad 3625. Cum Monialibus. pag. 393. num. 3628. In occasione proxima, pag. 394. n. 3635. ad 3664. Cum recidivis. pag. 339. num. 3665. Cum meretricibus. pag. 440. numero 3672. In

articulo mortis quinam possunt absolvere. pag. 381. num. 3546. Confessarii regularium de licentia Provincialium possunt dispensare ad petendum debitum. pag. 470. num. 4302.

Confidentia Jubilæi. p. 419. n. 3828.

Confirmatio quid sit. pag. 321. n. 3014. Materia proxima, & remota. ibid. n. 3015. & 3016. Forma. ib. num. 3018. Ministri. ibid. n. 3022. Subjectum. pag. 322. n. 3026. Effectus. ibid. n. 3031.

Confusio quid sit, & quando dividenda pro rata. p. 244. n. 2349.

Coniunctio rei unius cum re alterius, quot modis potest contingere. p. 244. n. 2347.

Conscientia quid sit. pag. 9. n. 5. A synderesi differt. ib. Est intrinseca, & proxima regula, juxta quam homo suas actiones dirigere tenetur. ib. n. 7. Dividitur in rectam, erroneam, dubiam, probabilem, & scrupulosam. ib.

Conscientia recta quid sit. p. 9. n. 8.

Conscientia erronea quid sit. pag. 9. num. 9. Ex ignorantia invincibili obligat ad actum dictatum, non obstante malitia objecti. ib. n. 10. Hinc dicitur recta non simpliciter, sed secundum quid. ib. Qui peccat ex conscientia erronea, peccat peccato ejusdem speciei, & qualitatis, quam intellectus judicat. ib. num. 11. Conscientia erronea ex ignorantia invincibili obligat tantum ad errorem deponendum. pag. 10. n. 13. Ad vindicandam ignorantiam non requiritur diligentia omnis possibilis, sed fieri debet modo humano, & juxta qualitatem materiæ. ibid. num. 14. Ignorantia invincibilis redditur invincibilis, si immineat executio, aut omissione operis, & ut non possit conscientiam deponere, si non adest, quem consulat. ib. n. 16.

Conscientia dubia quid sit. pag. 10. num. 17. Differt ab opinione. ib. n. 18. & num. 21. Dubium est duplex, negativum, & positivum. ib. num. 19. Quid sint. ibid. Ad dubium tria requiruntur. ibid. num. 22. Dubium juris, & facti, quid sint. ib. n. 23. Dubium speculativum & practicum, quid sint. pag. 11. n. 24. Qui operatur cum conscientia speculativè dubia, non peccat, si practicè judicet, opus esse hic & nunc sibi licitum. ib. num. 25. Qui operatur cum conscientia practicè dubia, peccat peccato ejusdem qualitatis & speciei cum eo, de quo dubitat. ib. num. 26. Assignatur dux regula juris ad deponendum dubium, & quomodo sint intelligenda. ib. num. 29. usque ad 34. In dubiis tutior pars est eligenda, quomodo sit intelligendum. ib. n. 35.

In dubiis sive facti, sive juris, quoad valorem Sacramentorum, tenemur ex præcepto tuiorem partem eligere. ib. n. 36. Item quando imminaret proximo periculum gravis damni. ib. In aliis materiis quando tenemur, ib. n. 37. ad 39. In dubiis meliore est conditio possidentis, in quanam materia habeat locum. pag. 12. n. 40. ad 42. Certus de lege, dubius tamen, an casus particularis sit sub ea comprehensus, non ligatur lege. ib. n. 46. Si constet de lege, sed dubites, an ei satisficeris, satisfacere teneris. ib. n. 47. Dubius de legis justitia, obire tenetur. ib. n. 48. Certus de lege, dubius, an sit acceptata, aut postea abrogata, legel ligatur. ib. num. 49.

Conscientia probabilis quid sit, & unde dicitur. p. 12. n. 50. & 51. Differt à conscientia dubia, & quare. ib. n. 52. Tam administrando quam recipiendo in Sacramentis non licet sequi opinionem probabilem, reliqua tuiori quoad valorem, extra casum necessitatis. pag. 16. n. 75. In casu necessitatis licet. ib. n. 77. Cessante necessitate, si Sacramentum fuit collatum juxta opinionem minus tutam, aut cum requisitis dubiis, est iterandum sub requisitis certis. ibid. num. 80.

Conscientia scrupulosa quid sit. pag. 21. num. 128. Ejus signa quænam sint. ibid. n. 130. Remedia conscientie scrupulose, quæ sint. ib. n. 171. Privilegia scrupulosi, quæ sint. ib. num. 132. Licet operari cum conscientia scrupulosa, manente scrupulo, si judicetur esse scrupulus, & contemnatur. ib. n. 116. Si probabilitur judicetur esse scrupulus necne, tunc conscientia scrupulosa transit in conscientiam probabilem. pag. 22. numer. 137. Conscientia scrupulosa potest transire in conscientiam dubiam, & quando. ibid. num. 138.

Consuetudo quid sit, quid requiratur, ut habeat vim legis, pag. 32. num. 237. Triplex est. ib. num. 239. Consuetudo præter legem quid sit. ib. num. 240. Ut obliget ad mortale, quid requiratur. ib. num. 240. & 241. Consuetudo contra legem quid sit. ib. num. 242. Quando potest dari. ib. & num. 243. Dupliciter potest introduci, & per quid. ib. n. 244. ad 246. Consuetudo potest tollere poenam, imò irritationem actus, & non obligationem legis, quoad culpam. p. 33. n. 257. Consuetudo non potest derogare legem, si lex exprimat, quod non posset per consuetudinem contrariam abrogari. ibid. num. 248. Quando potest derogare

re legem. ibid. num. 249. ad 251. Abrogatio legis per confuetudinem introductam per viam purae prescriptionis non potest haberi sine bona fide. ib. num. 254. ad 256. Non requiratur autem bona fides, si confuetudo sit introducta per viam conniven-
tiæ. ib. num. 252.
Consulens homicidium, v. Homicidium.
Contractus quid sit, quotuplex, & quando in-
validus. p. 245. n. 2356. ad 2363. Vis, me-
tus, dolus, & error in contractibus. p. 177.
n. 1645. ad 1668.
Contractus societatis quid sit, & quænam con-
ditiones requirantur, ut societas sit licita. p.
253. n. 2418. & 2419. Per ipsum reportari po-
test mutuum ex lucro, & quomodo. ib. n.
2420. ad 2422.
Contractus emptionis, & venditionis, quid sit.
pag. 257. n. 2453. Ad quid teneatur venditor.
p. 258. n. 2468. ad 2470. Quænam res vendi-
potest. p. 257. num. 2454. ad 2457. Expen-
duntur casus practici contractus emptionis
ad metum. p. 260. n. 2478. ad 2491. Contra-
ctus à godere, an licitari possit per contra-
ctum venditionis. p. 262. n. 2493. & 2494.
Contractus inter mulierculas exerceri soli-
tus, quo pecuniam dant (vulgò) ad uso
di riti, di tela, di sargetta, &c. an sit lici-
tus. ib. n. 2495. & 2496. Non potest quis mi-
noris justo pretio reemere ex hoc, quod
pecunia anticipata emit, nec vendere carius
ultrà justum pretium ex hoc, quia ad cre-
ditum vendit. ib. num. 2499. & 2500.
Contractus à pagare, & consignare, an sit
licitus. p. 262. n. 2497.
Contractus mohatra quid sit, & quando lici-
tus. p. 263. n. 2501. ad 2503.
Contritio in communi quid sit, & quotuplex.
pag. 324. num. 3058. Differt ab attritione, &
per quid. ib. num. 3059.
Contumelia quid sit. p. 294. n. 2765.
Cooperatio ad actiones intrinsecè malas, etiam
cum metu gravi, est peccatum. p. 31. n. 227.
materialis quando sit, v. Peccatum.
Copula sodomitica non parit affinitatem, v. So-
domia. Cum foemina mortua, ad quam spe-
ciam reducatur. pag. 227. n. 2184. & 2185.
Correctio fraterna quid sit, p. 50. n. 417. Ut
obliget sub mortali, quas requirat condi-
tiones. ibid. num. 418.
Credita licetè possunt emi minoris pretii pe-
cunia anticipata, & quando. pag. 259.
num. 2469.
Culpa juridica, quænam sit, pag. 282. num.
2668.
Curator potest dispensare vota spectantia ad
bona temporalia, aut gubernationi domus

præjudicantia, durante minoritate. p. 208.
n. 1982.
Curiales, irregulares sunt ex defectu liberta-
tis. pa. 486. num. 4433.

D

Debitum conjugale, quando à conjugi po-
test licetè negari. pag. 469. n. 4299. Jus
ad petendum ipsum quando amittatur. ibid.
n. 4204. Dispensatio ad petendum competit
Episcopis, ex privilegio Provincialibus Re-
gularium, atque de eorum licentia Confes-
sariis Regularium. p. 470. n. 4302. ad 4305.
Decimæ quid sint. pag. 313. n. 2938. Solutio
ipsarum. p. 31. n. 222.
Degradatio quid sit, & quotuplex. pag. 495.
n. 4521. Solemnitas degradationis verbalis,
ibid. num. 4533. Quomodo Episcopi, seu
Abbes ad degradationem requirantur. p.
406. num. 4538. Forma, & solemnitas actu-
alis degradationis. pag. 407. num. 4541. Cri-
mina, ob quæ Clericus est degradandus.
pag. 498. num. 4542.
Delectatio venerea, in ipsa non datur par-
itas materiæ. pag. 233. num. 2240. An plenè
advertisens in se cogitationes, & motus pravos
cum delectatione sensuali, si illis non
resistat, nec consentiat, sed negativè se ha-
beat, peccet, & quomodo, pag. 234. n.
2243. ad 2257. Signa consensus præstigi ipsi
delectationi venereæ, quænam sint, & quan-
do habeantur. pag. 236. n. 2260. ad 2263.
Ad pugnandum contra tentationes carnis,
& pravos motus, quænam sint arma. ibid.
n. 2265. ad 2267.
Delectatio morosa quid sit, & unde dicatur.
p. 237. n. 2268. A desiderio differt. ib. num.
2269. In delectatione morosa probabile est
non esse explicandam in confessione circum-
stantiam, circa quam delectatio versata est.
ib. n. 2272. ad 2275. Ligatus voto castitatis
si morosè delectetur, debet circumstantiam
sua persona explicare. p. 238. n. 2277.
Delectatio copula, cui licita. p. 238. n. 2278.
ad 2283. Delectari de aliis objectis quando
sit peccatum. ib. num. 2284. ad 2286.
Dæmonis copula ad bestialitatem reducitur.
p. 227. n. 2183. Debet in confessione expri-
mi, & an dæmon fuerit sub specie foemi-
nae, viri conjugati, aut voto castitatis li-
gati. ibid.
Denunciations matrimonii: vide Matrimo-
nium.
Depositum, quid sit, pag. 247. num. 2377.
Depositio quid. p. 495. Differt à degradatione.
ib. n. 4425.

Desi-

Desiderium à delectatione morosa differt, pag.
237. num. 2269. Rei alienæ, quodnam pecca-
tum sit, & quam malitiam contrahat, pag.
239. n. 2287.

Detractio quid sit, & quot modis contingere
potest, pag. 292. n. 2754. Quando sit pec-
catum mortale, ib. n. 2757. ad 2764.

Difficultas gravis excusat à præcepto positivo,
sive humano, sive divino, p. 31. n. 221.

Diligentia ad ignorantiam vincendam, non
debet esse omnis possibilis, p. 10. n. 14.

Dispensatio per S. Pœnitentiariam: v. S. Pœni-
tentia. Irregularitas per abortum contra-
cta, à quonam absolvit possit: v. Irregulari-
tas. Dispensatio in matrimonio, p. 457. n.
4178. Clausulæ dispensationis, tam pro foro
interno, quam externo, p. 458. n. 4199. ad
4217. Cessatio dispensationis, p. 460. num.
4220. In impedimentis matrimonii quis dis-
pensare potest: v. Summus Pontifex, Epi-
scopus, Commissarius Bullæ. Ad petendum
debitum: v. Debitum conjugale.

Distractio quando habeatur, p. 10. n. 22.

Distributiones Canonici, & Prabendati lu-
crantur correspondentes horis, quibus assi-
stunt, p. 58. n. 512. Quando illas amittant,
& peccatum mortale committant, ib. n. 513.
ad 519. Lucrari possunt etiam ab impeditis
legitima causa, quæ est triplex, pag. 59. n.
520. Ob infirmitatem quando lucentur, ib.
n. 521. & 522. Ob corporalem necessitatem
quando lucentur, ib. num. 523. ad 528. Ob
evidentem Ecclesiæ propriae utilitatem quan-
do lucentur, p. 60. n. 529. ad 547.

Divortium quid sit, & quotuplex, pag. 467.
n. 4273. Non potest fieri auctoritate priva-
ta, ib. n. 4275. Non obstante adulterio potest
ad divortium non deveniri, & in quibus casibus,
ib. n. 4281. Causæ divortii ad tem-
pus, pag. 468. n. 4282. Potest fieri absque
delicto, ibid. n. 4291.

Dolor ad valorem Sacramenti Pœnitentiae re-
quisitus, p. 325. n. 3078. & 3079.

Dominium quid sit, & quotuplex, p. 239. n.
2289. ad 2293. Ad acquirendum dominium
proprietas alicujus rei, quid requiratur,
& in quibus casibus potest acquiri, pag.
249. n. 2300. ad 2307.

Donatio quid sit, & quando invalida, p. 246.
n. 2365. ad 2366. Quando revocari potest,
p. 247. n. 2367. ad 2374.

Dubium: v. Conscientia dubia; pag. 10. n.
19. usque ad pag. 12. num. 49. Dubium in ju-
ramentis: v. Juramentum, Dubium in votis:
v. Votum.

Duellum quid sit, pag. 222. n. 2130. Differt à
simplici rixa, ib. num. 2131. Quando habeat
Examen Ecclesiast.

tur, p. 223. n. 2152. Non licet viro nobili ac-
ceptare duellum, ne vilis habeatur, ib. num.
2133. Peccant mortaliter duo viri nobiles, si
ad duellum exeant non animo verè pugnandi,
ib. n. 2137. Pœna contra duellantes, & quan-
do incurvantur, ibid. n. 2134. ad 2136.

E

Ebrietas quid sit, p. 411. num. 3782. Ex gene-
re suo est mortaliss, ib. Non licet inebria-
re alium etiam per modum necessaria medicinae, ibid.

Ecclesia consecrata execratur, & quando, p. 61.
n. 564. ad 567. Ecclesia polluitur, & quando,
p. 63. n. 568. ad 579. An violetur Ecclesia per
reum sententiatum ad mortem, & in ipsa à
ministris justitiæ suffocatum, p. 64. n. 580.
Plura loca assignantur, quibus pollutis, Eccle-
sia dicatur, vel non dicatur polluta, ibid. n.
584. ad 590. Ecclesia polluta est reconcilian-
da, & à quibus, p. 65. n. 591. ad 595. Quid agendum,
si Ecclesia fuerit violata per sepul-
tum excommunicati vitandi, ib. n. 598. &
599. Qui scienter & temere excommunicatos
in Ecclesia sepelunt, sunt ipso facto excom-
municati simul cum consulentibus, mandan-
tibus, &c. ib. n. 599. ad 602. De immunita-
te Ecclesiastica: v. Immunitas.

Effectus Sacramentorum: v. Sacramentum. Ba-
ptismi: v. Baptismus. Confirmationis: v.
Confirmatio. Eucharistiæ: v. Eucharistia.
Extrema unctio: v. Extrema unctio. Ma-
trimonii: v. Matrimonium. Excommunica-
tionis: v. Excommunication. Interdicti: v.
Interdictum.

Eleemosyna, pro ea triplex est distinguenda ne-
cessitas, p. 49. n. 406. ad 408. Ex quibus bonis
teneatur quis succurrere extremè indigenti, &
quando, ib. n. 410. ad 414. Homines privati
non tenentur inquirere pauperes ad eleemosynam
lardiendam. Tenentur ex officio Prælati
& Principes vassallorum, p. 50. n. 416.

Emphyteusis quid sit, p. 247. n. 2379. Differt à
locatione, p. 248. n. 2381.

Emptio, & venditio: v. Contractus emptionis;
& venditionis. Pecunia anticipata, ib. Fru-
menti pretio anticipato, p. 260. num. 2478.
& 2479.

Epikeja quid sit, p. 291. n. 2741. In rebus co-
mestilibus, in n. 2742.

Episcopus dispensare non potest in juramentis,
quæ adjacent actibus ex se perpetuis, p. 183. n.
1726. Possunt Episcopi ab heresi occulta ab-
solvere, etiam extra Sacramentum Pœnitentie,
& in absentia, p. 354. n. 3315. & p. 336. n. 3152.
Possunt ipsam committere etiam Vicariis &
quando, p. 354. n. 3316. Non possunt Episco-
pi